

Indskrænkninger, der paahvile Bestidderne, den Umyndighedstilstand, som dog ogsaa disse Fæstere dele med de øvrige Livsfæstere, og det Précaire i deres hele Stilling, navnlig ogsaa med Hensyn til Udstrækningen af Familiens Ret. Dernæst vilde det være høilig ubilligt at paabyrde Academiet, naar der ikke var nogen streng Retgrund dertil, Vedligeholdelsen af Fæsteforholdet og en dertil hørende Bestyrrelse for denne lille Deel af Godset, naar Academiet ved Lov tilpligtedes at afhænde alt sit øvrige Fæstegods. Endelig maa man lægge Mærke til, at til Grund for hele Foranstaltningen ligger Hensynet til, hvad der blev lovet og tilfagt i 1795 og de følgende Aar, og da var det ogsaa bestemt, at dette Forhold skulde ophøre. Men jeg troer, som sagt, at den hele Indvending ikke er begrundet. Naar man i Mødsætning til de nulevende Individuer tænker paa Bondestanden i Almindelighed, er det dog klart, at Betydningen af disse Bestemmelser for dette meget lille og indskrænkede Gods ligeoverfor den hele Bondestand er at betragte som aldeles forsvindende, især da disse Fordele ikke kunne befries fra den Vilkaarlighed, hvormed Academiet kan disponere over Godset, saasnart dette ikke bliver indenfor de paagjældende Familiens Grændser ved at forplantes til Sønerne. Tager man derimod just Hensyn til de bestemte Familier og til Sønerne, og altsaa virkelig betragter disse Gaarde som et Slags Fideicommis for Familierne, komme vi atter tilbage til, at disse Fideicommisser dog ere temmelig usikre, da de indskrænke sig til den Bestemmelse, at Sønerne skulle være de Nærmeste til at faae Gaardene, men dernæst gives der jo ikke nogen anden Form, for at afløse saadanne Fordele, der ere bestemte for Familierne, men som komme i Strid med almindelig anerkjendte Principer, end at Vederlaget skænkes den nuværende Repræsentant for Familien; det gaaer med ham over til Familien, og det maa da være overladt Familiens egen Omsorg at bevare, hvad den har faaet. Man kan, troer jeg, aldrig komme til noget andet Resultat. Det Samme vil jo ogsaa skee, naar man kommer til at ophæve Lehn, Stamhuse og Fideicommisser og gjøre dem til fri Eiendom,

idet man da ogsaa maa give Vederlaget til de nuværende Repræsentanter for Familierne; man kan i det Høieste sige, at der for den Formue, de faae, skal gjælde en særlig Arvegang, forsaavidt der med Hensyn til Lehn og Stamhuse er en saadan; men en særlig Arvegang er ikke bestemt for disse Bøndersteder. Jeg troer altsaa, at den hele Indvending, som jeg heller ikke troer væsentlig at være fremgaaet af egentlig Interesse for Bønderne, ikke bør hindre fra at løse Forholdet ogsaa paa dette Sted paa en billig Maade, og som billig anseer jeg den Maade, der er foreslaaet i Udkastet, hvilket jeg saaledes anbefaler til Forsamlingens Prøvelse, forsaavidt der efter Omstændighederne maatte blive Leilighed dertil.

Formanden: Jeg skal lade Exemplarer af det nu forelagte Lovudkast omdele paa de Herrer Medlemmers Bladser. Efter Dagsordenen gaae vi derefter over til „første Behandling af Forslag om Henviisning til vedkommende Minister af et Andragende fra Færøerne om Besiddelse af Jordstykker.“ Betænkningen er tidligere trykt omdeelt paa Bladserne, den vil findes i Anhang B Nr. 53 og 54. — Ordføreren har Ordet.

Ordføreren (Damler): Hvad Udvalget har havt at bemærke om dette Andragende, er anført i vor Betænkning, hvorfor jeg ikke skal opholde det ærede Thing med vidtløftige Bemærkninger; kun skal jeg tilføie et Par Ord om, hvad der har foranlediget nærværende Andragende. Det lader til, at det øvre paa Færøerne er en almindelig Mening, at den, som erhoder et Stykke Jord af Udmarken til Opdyrking, den saakaldte Trø, faaer en vis Sikkerhed for, at han ikke blot kan beholde det for sin Besiddelsestid, men ogsaa overdrage det fra Mand til Mand. Naar man seer hen til Forholdets Natur, er der Noget, der taler derfor; thi saalænge et Jordstykke endnu ikke er opdyrket, har det jo saa godt som ingen Værdi, og naar det overlades En til Opdyrking, er det Første, han foretager sig, ved et Gjerde at affordre det fra den øvrige Deel af Udmarken og saaledes betegne, at det er gaaet over til Dyrrkning, til en Slags Eiendom. Vedkommende benytte det kun om Sommeren, hvormod, naar Græsningstiden